

Keuze

R. Baljon *

Op 26 en 27 november 2019 organiseren wij weer ons tweedaags WCS Wondcongres met als thema: "Alles in wondenland". Refererend aan het verhaal van Alice is het een thema waar je inderdaad alle kanten mee op kan. Of je kan de weg kwijt raken, omdat we niet weten welke keuzes we moeten maken. Een jaar van te voren bereiden we met alle commissieleden het congres inhoudelijk voor en je ziet in de diversiteit aan onderwerpen dat er veel gebeurt. Gezamenlijk werden mooie keuzes gemaakt voor de invulling van het congres.

Emmy Muller heeft de keuze gemaakt om toe te treden tot het bestuur van WCS Kenniscentrum Wondzorg. Zij is werkzaam als verpleegkundig specialist van het Wond Expertise Centrum Groene Hart Ziekenhuis en gaat de WCS commissie chirurgische wond/stoma aansturen. Emmy vervangt daarmee Patricia van Mierlo die vorig jaar de keuze had gemaakt om het bestuur te verlaten. Wij wensen Emmy veel succes en plezier met deze keuze.

We naderen weer de jaarwisseling en velen maken daarin de keuze om vuurwerk af te gaan steken of ouders kiezen ervoor om hun kinderen (veelal zoons) dat te laten doen. Jaarlijks gaf ik rond deze tijd al aan om hier een verstandige keuze in te maken, met andere woorden: 'Doe het vooral niet!' Van zeer nabij heb ik de letsels meegemaakt bij het Oogziekenhuis Rotterdam. Daags na een jaarwisseling sprak ik altijd Tjeerd de Faber, vermaard oogarts en helaas inmiddels een bekende Nederlander geworden rond de jaarwisseling. Hij zag alle schades binnenkomen, of liever gezegd jonge mensen met ernstige letsels aan een of beide ogen, welke de rest van hun leven zou gaan bepalen. Vaak kozen zij er niet voor om een vuurwerkbril te dragen. Of omstanders, veelal een substantieel percentage van het aantal slachtoffers, waren niet in het bezit van een vuurwerkbril. Onder het mom van mij zal het wel niet overkomen, maakten ze de verkeerde keuzes. Rob van Komen en André van Es beschrijven in hun column hoe men vanuit een Brandwondencentrum tegen deze problematiek aankijkt en wat de impact is, ook maatschappelijk. De politiek is schoorvoetend aan het schuiven. Elk jaar vindt vooraf de discussie plaats hoe het afsteken van vuurwerk minder impact kan hebben op mens en maatschappij. En na elke jaarwisseling vindt er weer de maatschappelijke discussie plaats over de absurditeit van de schade na weer een jaarwisseling met slachtoffers en grote bedragen aan schade. Wanneer gaat de politiek de echte keuze maken om dit te gaan verbieden?

Met het verstrijken van 2018 en inluiden van 2019 ronden we een roerig najaar af in de zorg in Nederland. Het faillissement van twee ziekenhuizen en haar aanpalende

buitenlocaties riepen veel emoties en verontwaardiging op. Voor patiënten die een behandelrelatie hebben opgebouwd met hun medisch specialist is het een ramp. Voor medewerkers idem. Een deel komt weer snel aan de bak, vooral daar waar er nu al forse schaarste is, denk aan verpleegkundigen en (para-)medici. Voor diegene in de ondersteunende functies zal dat misschien lastiger worden. Maar in een zorgwereld die niet eens in een spagaat zit, maar feitelijk wordt gevierendeeld: lagere kosten - hogere kwaliteit - meer zorgvraag - minder personeel, vraagt dat de juiste keuzes. Hoe kunnen we zo efficiënt mogelijk onze schaarse zorggoederen (mens en middelen) inzetten bij toenemende zorgvraag. We zullen moeten kiezen dat dat niet alleen maar in dure gebouwen wordt geleverd, maar middels technologische/eHealth oplossingen ook op afstand, maar dat vraagt keuzes maken. Namens het bestuur en haar commissieleden wens ik je een veilige jaarwisseling en een gezond 2019.

* René Baljon, voorzitter WCS Kenniscentrum Wondzorg.